

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 72.056 van 26 februari 1998
in de zaak A. 76.975/IX-903.**

In zake : Dirk BILLEN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat E. CONRUYT,
kantoor houdende te ASSE,
Broekeweg 34

tegen :

de POST.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Dirk BILLEN op 30 december 1997 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 4 november 1997 van de Adviseur administratieve loopbaan, waarbij hij wordt afgezet;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 10 februari 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 februari 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. SMETS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat D. DE VALCK die, loco Advocaat E. CONRUYT, verschijnt voor verzoeker, en van Inspecteur P. CLAES, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur M. LEFEVER;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat:

1.1. Verzoeker was tot aan de bestreden beslissing werkzaam als postman. Hij was gehecht aan het kantoor Hasselt, maar tijdelijk benuttigd in het kantoor Lummen.

1.2. Bij een inspectie op de kwaliteit van de uitreiking van de post op 25 juli 1997 vindt de controlerende inspecteur in de draagzakken van de dienstfiets van verzoeker een aantal niet uitgereikte poststukken, in totaal 39 stuks.

Dezelfde dag nog wordt verzoeker om uitleg gevraagd. Hij antwoordt dat hij op zijn ronde door een hond was gebeten en er daarna met zijn gedachten niet meer bij was. De brieven van de andere ronde staken verkeerd en die heeft hij daarna niet meer opnieuw uitgereikt, zo verklaart hij. Hij belooft er in de toekomst voor te zorgen dat het nooit meer zal gebeuren.

1.3. Hij wordt dan onmiddellijk uit de dienst verwijderd en vanaf 26 juli 1997 geschorst in het belang van de dienst.

1.4. Op 7 augustus 1997 straft de postontvanger van het kantoor Hasselt 1, dat verzoekers aanhechtingskantoor is, verzoeker met de afzetting wegens het niet uitreiken van 39 poststukken.

Verzoeker verdedigt zich nogmaals door te stellen dat hij was gebeten door een hond en daarna de brieven niet meer had ingestoken.

De postontvanger antwoordt daarop dat de hondenbeet plaatsvond op 14 juli 1997, daar waar de slechte uitreiking werd vastgesteld op 25 juli 1997. Het is voor hem dan ook duidelijk dat beide feiten los staan van elkaar en hij behoudt op 14 augustus 1997 de straf.

1.5. Verzoeker tekent beroep aan bij de commissie van beroep die de zaak behandelt op 8 oktober 1997.

De commissie is van mening dat de feiten weliswaar zeer ernstig zijn en een zware beroepsfout uitmaken, maar omdat het eerder gaat om grote slordigheid zonder enig kwaad opzet zoals bij vervreemding of opening van briefwisseling, stelt zij unaniem voor de tuchtstraf te verminderen tot een tuchtschorsing gedurende de periode van de schorsing in het belang van de dienst.

1.6. Op 22 oktober 1997 beslist de Adviseur Administratieve loopbaan evenwel verzoeker te straffen met de afzetting. Zij motiveert haar beslissing als volgt :

"1. de tekortkomingen zijn zeer ernstig : hij heeft de briefwisseling niet bezorgd niettegenstaande dit de voornaamste taak is van de postman.

2. door zijn handelwijze en zijn slordigheid heeft hij het vertrouwen van De Post en van de klanten geschaad".

1.7. Deze beslissing wordt nadien geformaliseerd in een besluit van 4 november 1997, waarin dezelfde

motivering wordt overgenomen. Het is deze akte die aan verzoeker werd betekend;

2. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1.1. Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat verzoeker als middel aanvoert dat de bepalingen van artikel 118, § 2, van het administratief statuut van de postambtenaren werden geschonden, die bepalen dat de tuchtoverheid die de eindbeslissing over de tuchtvordering neemt, haar beslissing moet motiveren indien zij niet overeenstemt met een voor de vervolgde ambtenaar gunstig advies van de commissie van beroep; dat hij stelt dat die motiveringsplicht meer inhoudt dan een louter hernemen van de initiële beslissing, wat in casu is gebeurd;

2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de tuchtoverheid van mening was dat gezien de feiten de afzetting de meest gepaste straf was, dat zowel de juridische als de feitelijke overwegingen die aan de beslissing ten grondslag liggen in de akte worden vermeld en dat de motivering van de bestreden beslissing pertinent en draagkrachtig is;

2.1.3.1. Overwegende dat het directiecomité krachtens artikel 118, § 3, van het statuut der postambtenaren elke beslissing die niet overeenstemt met het advies van

de commissie van beroep motiveert; dat uit die bepaling voortvloeit dat de tuchtoverheid formeel dient aan te geven om welke redenen ze afwijkt van dat advies; dat die motivering niet beperkt mag blijven tot een louter tegenspreken van het advies van de raad van beroep, maar daarentegen duidelijk moet maken waarom de beslissende overheid meent de argumenten waarop de raad van beroep zijn advies steunt, niet te kunnen volgen; dat dit motiveringsvereiste des te stringenter moet worden opgevat waar het gaat om tuchtstraffen die, zoals de afzetting, sterk ingrijpen op de persoonlijke levens-situatie van de betrokken ambtenaar;

2.1.3.2. Overwegende dat de raad van beroep te dezen unaniem van oordeel was dat de feiten weliswaar zeer ernstig zijn en een zware beroepsfout uitmaken, maar dat het "eerder gaat om grote slordigheid zonder enig kwaad opzet van ontvreemding of opening van briefwisseling" zodat het, "teneinde (...) de zwaarte der straf beter in overeenstemming te brengen met het vergrijp," aangewezen is de betrokkene te straffen met de tuchtschorsing gedurende de gehele periode van de schorsing in het belang van de dienst; dat de tuchtoverheid in de bestreden beslissing wijst op de ernst der feiten, die betrekking hebben op de voornaamste taak van de postman, en op het gegeven dat verzoeker "door zijn handelwijze en zijn slordigheid het vertrouwen van De Post en de klanten heeft geschaad";

Overwegende dat door die motivering niet afdoende duidelijk wordt gemaakt waarom de tuchtoverheid afwijkt van het advies van de commissie van beroep; dat die commissie ook reeds had gesteld dat de feiten zeer ernstig waren, zodat dit element op zich de afwijkende beslissing van de tuchtoverheid niet kan verklaren; dat het gegeven dat het vertrouwen van de Post en van de klanten is geschaad, weliswaar verklaart waarom een tuchtstraf, en zelfs een zware, kon worden opgelegd,

maar niet waarom de tuchtoverheid geen rekening heeft gehouden met de verzachtende omstandigheden die de commissie van beroep wel meende in aanmerking te kunnen nemen; dat de motivering van de tuchtoverheid in dermate algemene termen is gesteld dat erdoor niet afdoende wordt aangegeven waarom zij van mening was het advies van de commissie van beroep niet te kunnen volgen en de zwaarste tuchtstraf te moeten opleggen;

2.1.3.3. Overwegende dat het middel ernstig is;

2.2.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoeker aanvoert, verwijzend naar rechtspraak waarin wordt geoordeeld dat, behoudens uitzonderlijke omstandigheden, het ontslag van ambtswege de betrokkene dermate in diskrediet brengt dat dergelijke maatregel moet worden geacht vanzelfsprekend een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel te berokkenen, zodat er in casu voldaan is aan het vereiste van het moeilijk te herstellen nadeel;

2.2.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat een financieel nadeel, te dezen het weddeverlies, steeds herstelbaar is en dat een moreel nadeel kan worden goedgeemaakt door de morele voldoening welke een annulatiearrest met zich meebrengt;

2.2.3. Overwegende dat, behoudens bijzondere omstandigheden, een beslissing, zoals de afzetting, waardoor iemand van dag op dag zijn werk verliest terwijl de kansen op wedertewerkstelling niet evident zijn, en die een grote morele en sociale druk op de betrokkene kan leggen, uit zichzelf een ernstig nadeel kan veroorzaken waaraan een latere vernietiging alleen niet bij machte is volledig te verhelpen; dat bijgevolg ook de voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is vervuld;

3. Overwegende dat is voldaan aan de beide voorwaarden, gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, die moeten zijn vervuld wil een vordering tot schorsing gegrond worden verklaard,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 4 november 1997 van de Adviseur administratieve loopbaan, waarbij Dirk BILLEN wordt afgezet.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zesentwintig februari 1900 achtennegentig, door :

de HH. J. SMETS, wnd. voorzitter, staatsraad,
M. MILOJKOWIC, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

J. SMETS.